

Memoarska građa u Arhivu Instituta za historiju radničkog pokreta Hrvatske

I

Memoarska građa kao povijesni izvor često je bila predmet rasprave među povjesničarima koji nastoje odrediti njeno pravo mjesto i vrijednost u odnosu na druge povijesne izvore — arhivsku građu, literaturu, štampu i dr. Dok neki od njih smatraju da je memoarska građa po vrijednosti povijesni izvor »drugog reda« i da je malo vrijedna za proučavanje prošlih događaja, drugi je drže važnim povijesnim izvorom, naročito u nedostatku drugih izvora, ili ako su ti drugi povijesni izvori nedorečeni ili su podaci koje daju netočni zbog subjektivnog ocjenjivanja događaja autora dokumenta, što je uvjetovano različitim uzrocima. Pri proučavanju našega radničkog i narodnooslobodilačkog pokreta, ta vrsta povijesnih izvora često je nezamjenjiva i jedina, jer je poznato da je KP u svom ranijem legalnom i ilegalnom djelovanju, a i u vrijeme dizanja ustanka i NOB-a i socijalističke revolucije, djelovala u specifičnim uvjetima, koji su zahtijevali poseban odnos prema pisanim dokumentima nastalim njenim radom i aktivnostima, bilo da je riječ o sadržaju dokumenata ili o njihovom čuvanju.

Zbog stroge ilegalnosti KPJ i oštrih policijskih progona najpoznatijih njenih članova kao i zbog specifičnosti NOB-a, izvorna arhivska građa toga doba pisana je skraćeno, obiluje pseudonimima i šiframa. Uz to su često dokumenti i uništavani da ne posluže kao dokazno sredstvo.

»Tako se nalazimo pred gotovo paradoksalnom pojavom — pokret koji je bio masovan, dinamičan i raznovrstan, i uspješno izveo revoluciju, izvršio čitave društveno-ekonomske preobražaje, ostavio je za sobom veoma malo pisanih izvora [...]«¹

Građa iz arhiva vladajućeg režima, koja govori o akcijama KP i drugih naprednih pokreta u nas, zbog režimskog neprijateljskog odnosa prema njima, vrlo je često suprotna povijesnoj istini.

Zbog toga »značaj memoarske građe ostaje neumanjen i iz mnogih razloga memoarski izvori predstavljaju dragocenost, čak i tamo gde su fondovi kompletno sačuvani«.²

Poslije oslobođenja pristupilo se prikupljanju sve pisane građe koja govori o povijesti revolucionarnoga radničkog pokreta, KP i NOB-u. U tim akcijama s posebnom se pažnjom prikupljala memoarska građa (sjećanja i izjave), jer je često bila jedini izvor podataka o mnogim događajima za koje nije bilo drugih izvora.

¹ M. Bosić, Sređivanje i publikovanje memoarske građe, *Arhivski pregled*, 1—2/1968, 49.

² B. Lekić, Neke osobenosti dokumentarne i memoarske građe, *Arhivist*, 1—4/1966, 67, 16.

Godine 1949. osnovano je Historijsko odjeljenje CK SKH sa zadatkom da organizira prikupljanje dokumentacije o razvoju revolucionarnog radničkog pokreta, KP i NOB-a u Hrvatskoj, a za taj su posao bili angažirani svi kotarski komiteti i organizacija Saveza boraca pri kojem je bila osnovana i Sekcija za sakupljanje historijskih dokumenata. Ona je 23. XI 1949. formirala Komisiju za sakupljanje povijesnih dokumenata u čiji su sastav ušli predstavnici društveno-političkih organizacija (Saveza boraca, Narodne fronte, AFŽ, Narodne omladine, Saveza sindikata, Predsjedništva vlade, Statističkog ureda, Saveza ratnih vojnih invalida, JA) i Saveza kulturno-prosvjetnih društava.

Zemaljski odbor Saveza boraca organizirao je prikupljanje dokumentacije pomoću »upitnika«, koji su za to tiskani u Vojnom muzeju u Beogradu. Također je tiskan »Podsjetnik za upisivanje historijskih događaja iz NOB-a na području kotara i grada« i »Knjiga podataka o sakupljenom istorijskom materijalu iz NOR-a i narodne revolucije« s uputstvom za njeno popunjavanje.

Uz taj štampani materijal Zemaljski odbor Saveza boraca u popratnom dopisu svim oblasnim odborima Saveza boraca kaže: »Ovi podaci će služiti našim historičarima za produbljivanje i naučno razrađivanje naše NOB-e, književnici će iz njih crpsti likove i događaje za stvaranje književnih djela, a u školama i domovima poslužiti će kod odgajanja mladog naraštaja u duhu ljubavi prema domovini.«

I pri kotarskim komitetima bile su osnovane komisije i grupe za povijest radničkog pokreta sa zadatkom prikupljanja dokumentacija na svom terenu. Te su komisije imale svoje sekretare pri čemu se nastojalo da oni budu povjesničari. Sav izvorni materijal, koji su te komisije sakupile, trebalo je srediti i popuniti izjavama i sjećanjima živih učesnika. Time su one uvelike pomogle Komisiji za historiju pri CK SKH, čiji je zadatak, kako znamo, bio da izvrši rekonstrukciju partijskih organizacija u međuratnom i ratnom razdoblju.

Do god. 1952. gotovo sva dokumentacija koja se odnosila na revolucionarni radnički pokret bila je dostavljena Historijskom odjeljenju CK SKH. Kasnije, osnivanjem Arhiva za historiju radničkog pokreta god. 1957, ta građa prelazi u njegovu nadležnost.

U listopadu god. 1961, odlukom Izvršnog komiteta CK SKH i Izvršnog odbora Glavnog odbora SSRN Hrvatske, osnovan je Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu u čiji je sastav ušao i Arhiv za historiju radničkog pokreta sa svom dokumentacijom koju je dotada sakupila Historijska komisija CK SKH, a Arhiv za historiju radničkog pokreta kasnije popunjavao. To se odnosi naročito na dokumentaciju iz upravnog aparata stare Jugoslavije, zatim sindikalnih organizacija i neprijateljske građe ustaške države. Osim na prikupljanju izvorne građe, Arhiv za historiju radničkog pokreta radio je i na prikupljanju memoarske građe od živih učesnika, što je bio samo nastavak već započetog organiziranog rada Historijske komisije Centralnog komiteta SK Hrvatske.

U to vrijeme Arhiv je imao oko 600 prikupljenih sjećanja, 112 izjava o studentskom pokretu između dva rata, 1478 izjava iz NOB-a i 17 elaborata. Međutim, nastavilo se dalje raditi na prikupljanju novih materijala. Npr. u referatu »Saradnja i koordinacija povijesnih i arhivskih ustanova u radu i sređivanju građe i obradi povijesti radničkog pokreta Hrvatske i o potrebi prikupljanja memoarske građe«, na savjetovanju u travnju god. 1963, ističe se:

*Na planu prikupljanja memoarske građe potrebno je također ostvariti usku suradnju i koordinaciju među našim ustanovama.

Prikupljanju memoarske građe potrebno je pokloniti veliku pažnju, jer događaji o kojima nemamo pisanih dokumenata sve više padaju u zaborav, sjećanja o njima blijede i slabe, a redovi učesnika i suvremenika tih događaja svakodnevno se proređuju.

Takva situacija postavlja pred naše ustanove zadatak da rad na prikupljanju memoarske građe planski organiziraju, uz potrebnu suradnju i koordinaciju. U vezi s tim, a na bazi iskustva našeg Instituta, smatramo da bi komisije za historiju kotarskih i općinskih komiteta SKH i ostale institucije na terenu trebale s nama koordinirati rad na prikupljanju memoarske građe na taj način što bi konkretno:

- a) izradile pregled koja su lica s njihovog područja i o kojoj tematici do sada već anketirana i gdje su materijali,
- b) izradile popis preostalih lica sa svog područja sa potrebnim generalijama, koje treba anketirati i s time upoznale Institut. Nakon toga, direktnim dogovorom sa Institutom i uz njegovu pomoć, organiziralo bi se daljnje plansko prikupljanje memoarske građe na taj način što bi, principijelno, Institut prikupljao memoarsku građu od onih ličnosti čiji rad prelazi regionalne okvire, a komisije od ostalih učesnika radničkog pokreta i revolucije.
- c) U raznim mjestima Hrvatske živi priličan broj istaknutih partijskih boraca iz ranijeg perioda, te bi komisije za historiju trebale pronaći pogodne drugove na svom terenu koji bi kao vanjski suradnici našeg Instituta prema našem planu i potrebama proveli anketiranje tih drugova i tako znatno ubrzali izvršenje tog zadatka.
- d) Da bi memoarska građa zaista predstavljala vrijednost za naučnoistraživački rad, mišljenja smo da se njeno prikupljanje mora odvijati po jedinstvenom metodi i stručnim uputama, koje bi Institut osigurao sa svoje strane.

Iako memoarska građa načelno nema vrijednost originalne arhivske građe, ona za mnoge događaje, za koje nemamo drugih dokumenata, predstavlja jedini izvor podataka. Njenom kritičkom analizom i konfrontacijom nekoliko različitih memoarskih izvjava, uzetih od raznih osoba o istom događaju, možemo približno tačno utvrditi historijsku istinu o tom događaju. Sličnu vrijednost ima memoarska građa i u boljem razjašnjavanju i osvjetljavanju onih problema za koje postoji arhivska građa, kao dopuna postojeće arhivske dokumentacije. Masovna akcija prikupljanja memoarske građe po jedinstvenom upitniku, dobro organizirana i vođena, dala je dragocjene podatke u nekim zemljama, te su se uspješno rekonstruirali mnogi događaji.

Iako je na tom planu kod nas već ranije učinjeno mnogo, zbog toga što taj posao nije jedinstveno bio organiziran i stručno vođen, mnoge izvjava su manjkave i nepotpune, te se s njima ne možemo sa sigurnošću služiti. Ovo treba imati u vidu kako se ubuduće ne bi činile slične greške i propusti [. . .].«

II

Poslije dugogodišnjeg organiziranog rada Historijske komisije CK SKH, Arhiva za historiju radničkog pokreta i Sekcije za memoarsku građu Instituta za historiju radničkog pokreta Hrvatske, danas arhiv Instituta posjeduje sigurno brojčano najveću zbirku memoarske građe u Hrvatskoj.

Prema vremenu i načinu prikupljanja, zbirka memoarske građe može se razvrstati u nekoliko grupa:

a) Najveći broj sjećanja i izjava pripada grupi koju su prikupljali kotarski komiteti na svom terenu. Kako su ta sjećanja i izjave prikupljeni za pisanje elaborata pod naslovom »Organizacioni razvoj KPH od 1919—1957«, za svaki kotar sastavljen je upitnik po kojem su se ta sjećanja pisala i davale izjave. Sjećanja i izjave iz te grupe relativno su kratki, sažeti, jer je svaki autor nastojao bar jednom rečenicom odgovoriti na svako pitanje iz upitnika. Upitnik je sadržavao ove teme:

1. podaci o kongresima, konferencijama, plenumima i njihovim odlukama;
2. podaci o organizacijama i broju članova po godinama, struktura članstva s obzirom na zanimanje, spol, starost, nacionalnost;
3. partijska štampa, leci, partijska tehnika;
4. hapšenja, progoni, suđenje komunistima, robija;
5. unutarfrakcijske borbe, likvidatori, oportunisti;
6. partijske škole, kursevi, seminari;
7. tehnika ilegalnog rada;
8. biografski podaci za istaknute partijske funkcionere;
9. odnos KPJ prema drugim političkim strankama i organizacijama;
10. rad na stvaranju NF;
11. Stranka radnog naroda;
12. učešće u izborima;
13. partijska emigracija;
14. KP i ženski pokret;
15. rad KP na selu;
16. omladina.

b) Drugu grupu čine sjećanja prikupljena za zbornik »Sjećanja aktivista jugoslavenskog revolucionarnog radničkog pokreta 1941—1945« u izdanju »Kulture« Beograd. Zbornik je štampan u 7 knjiga i u njemu su objavljena sjećanja autora s područja cijele Jugoslavije. Sjećanja su prikupljena i s područja Hrvatske, ali ih je mali dio rađen u kopijama pa ih nije mnogo ostalo u zbirci sjećanja.

c) Treću grupu sačinjavaju sjećanja učesnika oktobarske revolucije. Ona su prikupljena s područja čitave Hrvatske u povodu proslave 50-godišnjice oktobarske revolucije 1967. godine. Ta grupa sadrži oko 158 sjećanja, što iznosi 2140 stranica kucanog teksta.

Uz ta prikupljena sjećanja učinjeni su popisi svih učesnika oktobarske revolucije iz Hrvatske, zatim popisi onih učesnika koji su rođeni ili sada žive u Zagrebu kao i svih učesnika oktobra koji se spominju u tim sjećanjima. Gotovo sva ta sjećanja sadrže podatke o dolasku učesnika u Rusiju, o njihovu povezivanju s boljševicima, o učestvovanju u samoj revoluciji, zatim podatke o Prvom srpskom revolucionarnom bataljonu, dobrovoljačkim divizijama, Srpskom puku majora Blagotića, i konačnom povratku u Jugoslaviju.

d) Četvrta grupa sjećanja vodi se pod nazivom: Ilegalni Zagreb. To su sjećanja aktivista iz vremena rata i svaki od njih govori o onim događajima i zbivanjima kojih je bio i sam sudionik. Ta grupa broji 84 sjećanja što iznosi 1245 stranica kucanog teksta, a predana su u zbirku memoarske građe 1971. godine. Većina ih je tiskana u knjizi: Zagreb 1941—1945, koju je pripremio i izdao Odbor za proslavu 30-godišnjice ustanka naroda i narodnosti grada Zagreba. Iz te grupe možemo spomenuti npr. sjećanja Lutve Ahmetovića na rad zagrebačke partijske i drugih organizacija NOP-a u Zagrebu uoči rata i u toku prvih dviju ratnih

godina; Lepe Perović o razvoju oslobodilačkog pokreta u gradu 1942—1943. godine; Norberta Vebera, Milana Miškovića i Zivke Bibanović-Nemčić za razdoblje 1942—1945. godine, dok o radu ilegalnih tzv. tehnika 1941—1944. govore sjećanja Stipe Ugarkovića, Siniše Maričića, Branka Tučkurića i drugih.

e) Vojnoizdavački zavod »Vojno delo« u Beogradu je god. 1967. angažirao Sekciju za memoarsku građu Instituta da prikupi i pripremi za tisak sjećanja učesnika NOR-a s područja Hrvatske za ediciju »Ustanak naroda Jugoslavije 1941. i 1942. u svjedočenjima učesnika NOB-a«.

Sjećanja koja su tada prikupljena mogla bi se svrstati u petu grupu Zbirke memoarske građe. Ima ih 48 što iznosi 1644 stranice kucanog teksta a u njima se poglavito mogu naći podaci o razvoju NOB-a na teritoriju Hrvatskog zagorja, Like, Banije i Korduna.

f) Posebnu grupu sačinjavaju sjećanja koja nisu prikupljena prilikom neke godišnjice ili proslave, nego ih je Sekcija za memoarsku građu prikupila od aktivnih učesnika naprednog radničkog pokreta i NOB-a.

Pri nastajanju te grupe memoarske građe bile su zastupljene sve faze koje zahtijeva metodologija njenog prikupljanja, a to znači pripremu tražioca sjećanja, uzimanje i kazivanje i na kraju redakcija i autorizacija teksta. Po načinu uzimanja, manjim dijelom su to stenografsko-magnetofonska, a većim dijelom magnetofonski snimljena sjećanja.

Tako sakupljena sjećanja su prepisana sa magnetofonske vrpce, dešifrirana, autorizirana i sadrže pojmovno i imensko kazalo, te sadržaj. Ima ih ukupno 56 sa 7004 stranice kucanog teksta.

U njima se nalaze podaci iz međuratnog perioda radničkog pokreta i rada Partije, te iz NOB-a i zbog toga se ovdje navode poimence:

Andrija Benussi: Sjećanja iz radničkog pokreta 1919—1945.

Vladimir Bornemisa: Sjećanja iz radničkog pokreta 1905—1920.

Ivan Cuculić: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1920—1945.

Rudolf Goloub: Sjećanja iz radničkog pokreta Istre i Slovenskog primorja od 1907—1918. godine (sjećanja je pisao sam).

Dalibor Jakaša: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB 1919—1945.

Stjepan Kostenjak: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1920—1945.

Savo Malešević: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1906—1945.

Ivan Regent: Sjećanja iz radničkog pokreta Istre i Slovenskog primorja 1902—1924.

Dr Srećko Šilović: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1912—1945.

Đuro Špoljarić: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1924—1945.

Stipe Ugarković: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1930—1945.

Marijan Žuvić: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1925—1945.

Stjepan Bubljić: Sjećanja iz radničkog pokreta 1904—1920.

Anka Supanc: Sjećanja iz moga revolucionarnog rada 1912—1945.

Rudolf Mlinarić: Sjećanja iz radničkog pokreta 1907—1940.

Miroslav Pinter: Sjećanja iz radničkog pokreta 1919—1941.

Ivan Galovac: Sjećanja iz radničkog pokreta u Osijeku 1890—1919.

Pavle-Stipe Vukomanović: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1919—1945.

Petar Erdeljac: Sjećanja iz radničkog pokreta 1926—1945.

Franjo Korošec: Sjećanja iz radničkog pokreta 1899—1941.

Viktor Medved: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1918—1945.

- Franjo Puškarić*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1916—1945.
- Josip Šestan*: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1914—1945.
- Karlo Štajner*: Sjećanje iz radničkog pokreta i o boravku u Francuskoj i SSSR-u 1921—1956.
- Adalbert Veseli*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1920—1945.
- Dragutin Veseli*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1911—1945.
- Mihajlo Vranješ*: Sjećanja iz radničkog pokreta, emigracije, Španije, Francuske i Nizozemske 1919—1945.
- Karla Njegovan*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1918—1945.
- Nikola Pupavac*: Sjećanje iz radničkog pokreta i Oktobarske revolucije 1914—1945.
- Ante Ramljak*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1918—1945.
- Stjepan Šalamun*: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1912—1946.
- Branimir Šiel*: Sjećanja iz radničkog pokreta 1914—1945.
- Stjepan Štimac*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1919—1945.
- Mirko Vanić*: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1927—1945.
- Marko Polović*: Sjećanje iz radničkog pokreta i NOB-e 1912—1945. (ima i poslijeratnih podataka do 1956. godine).
- Ranko Mitić*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1934—1945.
- Dragutin Stojaković*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1918—1945.
- Tomo Nikšić*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1914—1965. (daje i neke podatke sve do 1961. godine).
- Vicko Jelaska*: Sjećanja i podaci iz radničkog pokreta 1880—1945. godine (većim dijelom sjećanja se odnose na Dalmaciju).
- Franjo Drobni*: Sjećanja iz radničkog pokreta i boravka u Rusiji 1908—1941.
- Josip Demarin*: Sjećanja iz radničkog pokreta i o boravku u Rusiji 1911—1945.
- Josip Sorić*: Sjećanja iz radničkog pokreta i o boravku u Rusiji 1906—1941.
- Franjo Debeuc*: Sjećanja iz radničkog pokreta u Trstu i Zagrebu i NOB-e 1906—1944.
- Milan Vinković-Vollner*: Sjećanja iz radničkog pokreta i rata 1919—1945. (ima i poslijeratnih podataka).
- Dr Pavle Gregorić*: Sjećanja iz Oktobarske revolucije 1914—1921.
- Frane Frol*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1916—1945.
- Tomo Ćiković*: Sjećanja iz radničkog pokreta i NOB-e 1914—1945.
- Stjepan Novak*: Zbjeg iz sjeverne Hrvatske 1944/1945.
- Stjepan Novak*: Učiteljski pokret od 1865—1945.
- Ivo Marić*: Sjećanja bivšeg organizacionog sekretara Pokrajinskog komiteta KPJ za Dalmaciju od 1907. do poslije rata.
- Božidar Maslarić*: Sjećanja iz radničkog pokreta, emigracije u Rusiju i o sudjelovanju u Španskom građanskom ratu.
- Marko Zovko*: Sjećanja i podaci iz naprednog radničkog pokreta koje autor daje kroz biografiju Kamila Horvatina u razdoblju 1896—1938.
- Marko Zovko*: Sjećanja o naprednom revolucionarnom radu 1912—1948.
- Luka Sertić*: Sjećanja o boravku u Rusiji i Oktobarskoj revoluciji 1915—1921.
- Josip Rosić*: Sjećanja iz radničkog pokreta u Dalmaciji od 1912. godine.
- Josip Benc Mosor*: Partizanski rat na periferijama Zagreba 1941—1945. godine.
- Kako se vidi to su prvenstveno sjećanja pojedinaca koji govore o svom sudjelovanju u radničkom i komunističkom pokretu ili u NOB-u. Svakako bi bilo vrijedno nastaviti ovu akciju, koja bi obuhvatila sve značajnije žive sudionike.

Ukupno zbirka memoarske građe sadrži u 84 arhivske kutije 2 500 sjećanja i sva su signirana. Od informativnih pomagala za tu zbirku postoji ulazni inventar u koji su se počele upisivati izvave prikupljene od 1967. godine. Od kazala, napravljeno je matično i geografsko kazalo.

Na matičnoj kartici ili listiću u lijevom je gornjem uglu naznačen autor sjećanja ili nekoliko njih, a ispod toga signatura koju je sjećanje dobilo u Arhivu. Signatura označava gdje se sjećanje nalazi, naziv zbirke, kutiju, omot i konačno samo sjećanje. U desnom gornjem uglu naznačen je teren na koji se sjećanje ili izvava odnose, odnosno više njih. U središnjem dijelu listića kratki je sadržaj sjećanja s naznakom na koje se vremensko razdoblje odnosi, a u lijevom donjem uglu naznačen je broj primjeraka i stranica sjećanja. Kartoteka matičnog kazala složena je abecednim redom po davaocu sjećanja ili izvave.

Pojedinačnih sjećanja ima oko 1780, a skupnih oko 860.

Listić ili kartica geografskog kazala ima isti oblik i sadržaj kao i matična. Kartoteka geografskog kazala složena je prema knjizi »Imenik mjesta u Jugoslaviji« iz god. 1965. i to po kotarima koji su svrstani abecedno, kao i mjesta unutar njih.

Geografsko kazalo podijeljeno je na kotare: Bjelovar, Karlovac, Osijek, Rijeka, Sisak, Split, Varaždin i Zagreb.

Brojčano se geografske kartice najviše odnose na grad Zagreb (483). Postoje i sjećanja koja ne govore samo o nekom određenom mjestu, nego općenito o širem području Hrvatske ili nekim područjima. Takvih sjećanja koja se odnose na teritorij cijele Hrvatske ima 107 (npr.: O antifašističkom radu i borbi žena Hrvatske 1918—1941. godine), za područje Dalmacije 35, Slavonije 16, Istre 11, Korduna 10, Like 9, Hrvatskog primorja 8, Hrvatskog zagorja 8, Banije 6, Gorskog kotara 5 i 1 sjećanje koje se odnosi na Podravinu.

U zbirci memoarske građe postoje i takva sjećanja koja govore i o zbivanjima u ostalim našim republikama (14 za Bosnu i Hercegovinu, 3 za Srbiju, 4 za Sloveniju).

Kartoteka za predmetno kazalo je u radu. Teme koje će ta kartoteka obuhvatiti gotovo su iste kao i one o kojima su kotarski komiteti počeli prikupljati dokumente na terenu, a u ovom su prikazu već navedene.

Radeći na tom kazalu došlo se do nekih podataka koji ukazuju na tematsku strukturu zbirke memoarske građe. Iako je svako sjećanje isprepletено raznovrsnim događajima i temama, ipak se već mogu dati određeni podaci — premda još nisu definitivni — o tome koliko se pojedino sjećanje odnosi na određenu temu.

Na povijest KP od najranijeg perioda pa do iza 1945. odnosi se više od 800 sjećanja; na povijest SKOJ-a između dva rata i razdoblje 1941—1945. oko 200 sjećanja; AFŽ 32; sindikalnog pokreta 125; političkih stranaka 40; Socijaldemokratske stranke 14; Stranke radnog naroda 5; Socijalističke partije i KP Italije 3; učesnika oktobarske revolucije 168; učesnika španjolskog građanskog rata 11; napredne štampe i izdavačke djelatnosti i partijske tzv. tehnike 60; razvoj NOB-a u Hrvatskoj 126; NOO-a 67; JNOF-a 6; akcije partizanskih jedinica

75; ilegalne akcije i diverzije 141 (veći dio odnosi se na grad Zagreb); obavještajne službe 5; zelenog kadra 9; naprednog studentskog pokreta 72; proslava 1. maja 7, a o frakcijama u KP govori 11 sjećanja.

Elaborata ima tridesetak, a biografija i autobiografija učesnika radničkog pokreta i NOB-a oko 80. Među elaboratima posebno se ističe nekoliko njih koji sadrže pregled povijesti radničkog pokreta, KP i NOB-a u pojedinim područjima (Split, Rijeka, Osijek, Varaždin, Ogulin, Krapina, Kutina, Sisak, Bjelovar, Međimurje).

Kad se završi rad na tematskom kazalu za tu Zbirku, podaci će biti još pristupačniji. Treba naročito istaći da se iz evidencije korisnika usluga Arhiva vidi da su mnogi istraživači-povjesničari tražili sjećanja isto tako često kao i izvornu građu.